

De zot en de dwazen

(Pension Schöller)

Blijspel in drie bedrijven

door

CARL LAUFS

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZOT EN DE DWAZEN (PENSION SCHÖLLER)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CARL LAUFS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Carl Laufs
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Fido Olieslager - fabrikant in ruste
Auguste - zijn zus
Dolores - haar dochter
Mannie (Manfred) - neef van Fido
Nick Rombouts - vriend en partner van Mannie
Mario Silansky - hoofd van 'n sekte
Lorrain van Bredero - journaliste
Camiel Schilder - pensioneigenaar
Olivia - zijn echtgenote
Janet - hun dochter
Herm - hun zoon
Keizer - referendaris

DECOR:

In weerwil van het feit, dat het stuk op drie verschillende locaties speelt, is er géén coulissen- en slechts betrekkelijk eenvoudige Bühnenombouw nodig. Het eerste bedrijf speelt in de wachtkamer van een tandartspraktijk, het tweede in de ontvangsthal van 'n pension en het derde in de hal van een landhuis. In elk bedrijf zijn de op- en afgangen op dezelfde plek, namelijk een in de linker korte kant, een in de rechter korte kant en een in de achterwand. In het eerste bedrijf wordt gespeeld met drie deuren. In het tweede bedrijf met 'n open doorgang links en in het midden, en 'n deur rechts. In het derde bedrijf alleen met 'n open doorgang in het midden, terwijl de deuren links en rechts met 'n sleutel afsluitbaar zijn. In het derde bedrijf dient tegen de achterwand 'n kleerkast te staan, waarin zich gemakkelijk iemand verbergen kan en verder dienen in dit bedrijf twee kleine tafels deel uit te maken van het interieur. De verdere aankleding van de Bühne, en dat geldt voor alledrie de bedrijven, kan naar eigen inzicht, afhankelijk van de beschikbare mogelijkheden.

EERSTE BEDRIJF

In de wachtkamer van 'n tandarts zitten Nick, Herm, Lorrain en Keizer; Nick bladert in 'n tijdschrift, voortdurend steelse blikken op Lorrain werpend, terwijl Herm uit 'n tekstboekje z'n rol zit te leren, kijkt af en toe op, sluit dan z'n ogen, murmelt z'n tekst en maakt daarbij gebaren.

Keizer: *(kijkt nerveus op z'n zakhorloge)* Vraag me af hoe lang 't duurt voordat men hier eindelijk eens aan de beurt komt. *(kijkt het kringetje rond, iets luider)* Ik zou graag willen weten hoe lang 't duurt voordat men hier aan de beurt komt!

Lorrain: Welk nummer hebt u dan?

Keizer: *(verontwaardigd)* Welk nummer? Ik? Ik laat me toch zeker niet tot 'n nummer degraderen! Ook niet bij de tandarts! Ik ben referendaris buiten dienst en mijn naam is Keizer. Maar ik wens aangesproken te worden met meneer de referendaris en niet met meneer Keizer. Men heeft mij onvrijwillig met pensioen gestuurd, ofschoon ik me, vijf jaar na de voorgeschreven ouderdomsgrens, nog beter van m'n taak heb gekweten dan menige jongere.

Lorrain: Ik vroeg toch alleen maar welk nummer u bij de ingang getrokken hebt.

Keizer: *(geërgerd)* Ik zei u toch al, dat ik me geen nummer laat opplakken! De laatste twintig jaren was ik in m'n functie nummer één! *(nors op z'n kaartje kijkend)* Op deze foddel hier staat tien, ofschoon ik al om acht uur voor de deur stond! *(Herm declameert zacht, Keizer geïrriteerd)* Wat is dat voor 'n raar nummer? Verheugt hij zich al op de behandeling, of heeft hij er net schrik voor?

Lorrain: *(haalt schouders op)* In de praktijk van 'n tandarts zijn gemoedstoestanden moeilijk in te schatten.

Keizer: *(geïrriteerd)* En met zulke mensen moet je 'n wachtkamer delen! *(vanachter Bühne klinkt 'n kreet van pijn, Lorrain fronst en glimlacht, Herm en Nick reageren niet, Keizer minachtend)* Hoe kan men zich zo laten gaan. *(trots)* Mij heeft het leven geleerd, onder alle omstandigheden op de tanden te bijten.

Lorrain: *(ironisch)* Vraag ik me af hoe de tandarts bij u z'n werk moet doen.

Keizer: *(hautain)* Voor mij tellen alleen maar feiten en geen woordkloverijen.

Lorrain: Dat is een onderdeel van m'n beroep. Ik ben namelijk journaliste.

Keizer: *(verachtelijk)* Journaliste! En misschien ook nog 'n free lance.

Lorrain: *(knikt)* Allicht. Vrije gedachten kunnen zich alleen ontwikkelen zonder beroepswang.

Keizer: (*trots*) Een goed functionerend staatsbestel kan alleen mensen gebruiken die leven volgens vastgelegde paragrafen en exacte voorschriften.

Lorrain: (*spottend*) Hetgeen niet wegneemt, dat ook paragrafenaanbidders kennelijk naar de tandarts moeten.

Keizer: (*nors*) Ik heb m'n verstandskiezen tot nu toe nog steeds kunnen behouden en ik waag 't te betwijfelen of dat bij u ook 't geval zal zijn.

Lorrain: (*lachend*) Ziet u. Bij u zijn het de tanden die u hebt mogen behouden.

Keizer: (*kwaad*) Wilt u daarmee soms insinueren, dat bij mij de wijsheid ontbreekt?

Lorrain: Dat is 'n bewering van uzelf.

Keizer: (*getergd opspringend*) U waagt het mij tegenover, een referendaris buiten dienst, een dergelijke hypothese te uiten? Ik zal u door mijn advocaten ter verantwoording laten roepen!

Stem: (*mannelijk*) Nummer tien alstublieft!

Keizer: (*schreeuwt tegen de onzichtbare*) Voor u nog altijd meneer de referendaris!

Stem: (*idem*) Nummer elf alstublieft! (*Nick naar deur rechts*)

Keizer: (*vlug ter plekke, hautain*) Eerst ben ik aan de beurt, ik heb nummer tien!

Nick: (*vrolijk, met spottende geste*) Alstublieft meneer, ga uw gang.

Keizer: (*uit de hoogte*) Jongeman, als u mij soms...

Stem: (*idem*) Nummer twaalf alstublieft!

Keizer: (*vlug af*) Ik wil hier verdorie toch geen wortel schieten.

Nick: (*hem lachend naroevend*) Dan wens ik u 'n prettige zenuw-behandeling.

Lorrain: (*lachend*) Dan kan hij z'n pijn naar hartelust verbijten.

Nick: Maar eh, vertelt u me eens, hoe komt 't dat ik u...

Mario: (*op via midden, geheel in 't wit, met rok tot op de schoenen, tulband om z'n hoofd en zwarte volle baard, bij z'n binnenkomst vouwt hij de handen voor z'n borst en zegt plechtig*) Het leven schenke u blijheid.

Nick: (*verwonderd*) Het zal niet waar zijn? Professor Silansky?

Mario: (*monstert Nick van boven tot beneden*) Mijn broeder vergist zich. Ik ben Boeddha-Moh-Allah, de geestelijke leider van de plaatselijke gemeenschap van alle levensblijde broeders en zusters, die hun bestaan gewijd hebben aan de voortreffelijke leer van Boeddha, Mohamed en Allah en hun voortdurende vermeerdering tegemoetzien.

Nick: Ik had er m'n hoofd onder durven te verwedden, dat u professor Silansky bent, m'n vroegere wiskundeleraar.

Mario: Was, mijn beminde broeder, was! (*nadenkend*) Als ik, bij het

sprankje herinnering, dat me nog uit m'n vroeger leven gebleven is, te raden ga: Nick Rombouts, nietwaar?

Nick: (*verwonderd*) U bent toentertijd, pakweg 'n jaar of tien geleden, toch eh...

Mario: (*knikt*) Mijn broeder zegt 't. Ik voelde toen het vuur der verlichting in me smeulen. Mijn voeten werden naar India geleid en daar ben ik in een klooster op de mij door het toeval opgelegde taak der zending voorbereid.

Nick: Uw zending? Voor de teevee?

Mario: Hij vergist zich ten tweede male. Mijn opgave is het, te werken aan de vermeerdering van onze broeders en zusters.

Nick: (*ironisch*) Dan bent u dus gehuwd en zult van de kinderbijslag vrij aardig kunnen rondkomen.

Mario: (*knikt van nee*) Hij vergist zich voortdurend. Onze vermeerdering bestaat uit de opname in onze gelederen van alle teleurgestelden en niet-begrepenen, voor al diegenen, voor wie aardse goederen niets betekenen en die zich van een vredig voortbestaan willen verzekeren door meditatie.

Nick: Aha. Een zogenaamde sekte dus, als ik me niet alweer vergis.

Mario: (*gekrenkt*) Dit woord is een belediging voor onze gemeenschap.

Nick: O zo. En eh, laat 't zich ook nog 'n beetje goed leven in deze, eh, gemeenschap?

Mario: (*knikkend*) Zeker. Omdat bescheidenheid bij ons op de eerste plaats komt. Elke broeder en elke zuster, die bij ons wordt opgenomen, moet de welstand, waaruit hij of zij komt, afzweren. Hun vermogen moet aan onze gemeenschap ten goede komen. En ik heb de eer aan het hoofd van deze groep te staan, maar ook de plicht, alle verzamelde goederen te beheren.

Nick: Alsjeblieft zeg! En als ik me niet wéér vergis, dan is 't banksaldo van zulke verenigingen als zeer bescheiden aan te merken, nietwaar?

Mario: (*afwerend*) Over geld wordt bij ons niet gesproken. Dat is de wortel van alle kwaad!

Nick: (*ironisch*) Maar 't stelt wel gerust, of niet soms?

Mario: Ik werd ertoe uitverkoren, dit offer op me te nemen en heb geleerd in het omgaan ermee te berusten. (*geeft Nick z'n kaartje*) Ik wil u hierbij m'n kaart overhandigen, waarop de dagen en tijden staan vermeld van onze bijeenkomsten. Het zal ons 'n eer zijn als we u, beminde broeder, ten spoedigst in ons midden zouden mogen begroeten.

Nick: En wat brengt u in dit tand- en kiezenreparatiebedrijf? Is het wereldlijke pijn, of hogere ingeving?

Mario: Hij vergist zich alweer! Door een van m'n zusters werd ik erop geattendeerd, dat zij hier een persoon van vrouwelijk kunnen naar

binnen heeft zien gaan, die de kunst verstaat met woorden en begrippen om te gaan

Lorrain: *(springt op)* Bedoelt u mij? Ik ben journaliste!

Mario: *(met buiging)* Het leven schenke u blijheid. Het lot heeft het zo gewild. Wij zoeken een goede ziel, die eh...

Nick: *(onderbreekt, ironisch)* ...voor u reclame maakt.

Mario: *(verachtelijk)* Reclame! Wat 'n afschuwelijk woord! Onze gemeenschap zoekt 'n onbaatzuchtige zuster, die het in zich heeft, onze boodschap zo te verpakken en te presenteren, dat men ons opzoekt, in de wetenschap, dat men alleen bij ons de vervulling van alle dromen en de zuivere waarde van het leven kan vinden.

Lorrain: *(enthousiast)* Wat 'n heerlijke opdracht!

Mario: *(geeft haar ook 'n kaartje)* Wij verwachten u spoedig, beminde en edele zuster.

Lorrain: *(enthousiast)* O ja, ik zal zo vlug mogelijk iets van me laten horen!

Mario: *(af midden, buigend, met handen voor de borst)* Het leven schenke u blijheid.

Lorrain: *(opgetogen)* 'n Bewonderenswaardige verschijning!

Nick: *(ironisch)* Ik zou eerder zeggen: 'n bewonderenswaardige carrière. *(kijkt op horloge)*

Lorrain: U kunt, zo lijkt 't wel, het moment dat u in de martelaarsstoel mag plaatsnemen, haast niet meer afwachten,

Nick: Maar nee, m'n gebit is gelukkig in orde. Godzijdank. *(Nick is nu tot dicht bij haar gekomen en kan z'n ogen haast niet van d'r afhouden)*

Lorrain: Maar wat doet u dan hier?

Nick: Ik heb 'n zakelijke afspraak met 'n vriend. Twee vliegen in een klap eigenlijk. Hij ontmoet hier z'n tante, die met z'n nichtje naar de tandarts moet en ik hoef bij m'n baas geen vrijaf te nemen. Want als ik 'm een bevestiging kan voorleggen van 't feit, dat ik 'n paar uurtjes hier was, gaat 't op kosten van 't bedrijf. En uiteindelijk heeft men ook recht op het wettelijk voorgeschreven aantal uren artsenbezoek per jaar, nietwaar.

Lorrain: *(grijpt haar notitieblok)* Interessant zeg!

Nick: Hoeft u niet te noteren. Die truc is al zo oud. Maar eh, *(wijst op z'n eigen tanden)* wat mankeert er dan bij u aan?

Lorrain: Gelukkig ook niets. Maar het bezoek aan wachtkamers van huis- en tandartsen is 'n onderdeel van m'n werk, want nergens anders kan men meer ervaren over menselijke zorgen en angsten, over leed en vreugde als juist daar.

Nick: Ja ja. Maar eh, dat ik u dan nooit eerder hier in de buurt heb gezien?

Lorrain: Ik ben er pas sinds vandaag. M'n bagage had ik al vooruit gestuurd naar 't pension, waar ik de komende tijd zal wonen. Moet hier ergens in de buurt zijn. Maar opweg er naartoe zag ik deze praktijk en kon de verleiding niet weerstaan. Kunt u me overigens zeggen waar de Kastanjelaan is?

Nick: *(nadenkend)* Kastanjelaan, wacht eens even...

Herm: *(tot nu toe met zichzelf bezig geweest)* Dat is richting centrum, van hieruit de tweede straat rechts.

Lorrain: Ah, hartstikke bedankt zeg.

Nick: *(tot Lorrain)* Maar eh, wat zou u ervan zeggen, als ik u vanavond eens 'n beetje wegwijs zou maken in de stad? Met 'n dinertje, onder 't genot van 'n glaasje wijn?

Lorrain: Ho ho zeg, loopt u altijd zo vlug van stapel?

Nick: Weet ik niet, want ik ben nog nooit zo'n wondermooie engel tegen...

Stem: *(als eerder)* Nummer elf alstublieft.

Nick: *(opstaand, verward)* O zo, ja. *(tot Lorrain)* Ik hoop dat ik u spoedig nog eens eh... En eh, als m'n vriend ondertussen zou komen, ik ben zo weer terug. Manfred Olieslager heet ie. *(af rechts)*

Lorrain: *(tot Herm)* De tweede straat rechts zei u?

Herm: *(knikt)* Precies. Dat is 't pension van m'n vader.

Lorrain: *(opgetogen)* Ah, meneer Schilder.

Herm: Precies. Van pension Schinder.

Lorrain: Ik dacht dat 't Schilder was?

Herm: Zeg ik toch ook: Schinder. Maar ik heb 'n beetje moeite met de netter "n".

Lorrain: Ach zo. Nou ja, dat hoeft toch zeker geen probleem te zijn. En eh, hebt u dat al sinds uw geboorte?

Herm: Nee, vanaf m'n zesde nevensjaar. We hadden zwemnes van de schoon en toen heb ik in 't water gepnast. En de juffrouw had dat gezien.

Lorrain: *(ongelovig)* Zij zag dat? Maar hoe was dat dan in godsnaam mogelijk?

Herm: Ik stond op de springpauze. *(Lorrain probeert ernstig te blijven)* En toen heeft de juffrouw haar bannpoint gepakt en me gesnagen.

Lorrain: *(constaterend)* Op uw billen.

Herm: Nee, op m'n nunnetje.

Lorrain: En sinds die tijd kunt u geen eh...

Herm: Geen "n" meer zeggen. En an m'n vrienden hebben me altijd uitgenachen en m'n vriendinnen ook. M'n eerste grote liefde heette Isabenna, maar omdat ik haar naam niet kon uitspreken, wende ze me niet. Ik heb nater nog 'n Marnies en 'n Noesje gehad, maar die wonden me deswegen net zo min. En toen heb ik besloten, om maar in de

ponitiek te gaan. Maar wie win nu 'n poniticus die niet kan ninnen ans Brugman? En daarom heb ik anne schepen achter me verbrandt en ben me aan de edene kunst gaan wijden.

Lorrain: Aha, kijk eens aan. Maar eh, ondertussen noem ik 't wel 'n enorm toeval, dat we elkaar hier getroffen hebben. Dat moet ik straks toch eens aan uw vader vertellen.

Herm: O nee! Ik moet u in tegendeen verzoeken mij niet te verraden en hem niet te vertennen, dat u mij hier om deze tijd gezien hebt.

Lorrain: (*verwonderd*) Maar waarom dan niet?

Herm: Ach, dat zan u nauwenijks wat kunnen interesseren.

Lorrain: (*enthousiast*) Maar natuurlijk wel! U hebt toch gehoord waarom ik hier ben. Het is immers m'n specialiteit interessante dingen uit 't leven van alledag te puren. Mijn verhalen worden gepubliceerd in de grootste tijdschriften van 't land en wie weet, misschien kunt u mij ook wel wat vertellen dat interessant genoeg voor me is.

Herm: Ja ja, u bent immers ook 'n artieste, 'n schrijfster, 'n kunstenares zogezegd!

Lorrain: Als u me toestaat me even voor te stellen: Lorrain van Bredero en ik stam uit 'n oud adellijk geslacht. Maar nadat m'n voorvaderen ontdekt hadden, dat alle wereldse goederen geen eeuwigheidswaarde hebben, besloot ik, als hun nazate, literair werk het licht te doen zien, dat de eeuwen wel kan doorstaan.

Herm: (*trots*) Datzenfde heb ik me ook voorgenomen. Ook ik win, dat men na m'n dood nog met respect van me spreken zan!

Lorrain: (*verrast*) Eerlijk? U wilt zich dus ook op literair gebied verdienstelijk gaan maken?

Herm: O nee, de hemen beware me! Ik win niet schrijven, ik win decnameren, begrijpt u? Ik win toneenspener worden. Maar henaas, mijn vader is er tegen.

Lorrain: Het conflict is niet nieuw, maar wie weet, 'n successtory zit in 'n klein hoekje.

Herm: Maar zonder dat hij er erg in heeft, speen ik 'm nu an 'n aardig stukje theater voor. Ik bnijf weniswaar m'n werk doen ans pennenikker op kantoor, maar ondertussen neem ik ook stiekem toneenonderricht. Kost me wen vijfenzestig gunden per uur, maar m'n neraar heeft me verzekerd, dat ik buitengewoon tanent heb. Hij zegt, dat in mij 'n tweede Anbert van Dansum steekt. Bovendien beweren mijn vrienden hetzenfde. En wat zegt u?

Lorrain: (*ijverig notities makend*) Dat u gelijk hebt. Maar vertelt u verder.

Herm: Binnenkort win ik zenfs in 't openbaar optreden.

Lorrain: (*schrijvend*) Hetgeen 'n regelrecht fiasco wordt.

Herm: (*verontwaardigd*) Hoe kunt u dat nu an beweren?

Lorrain: In mijn reportage laat ik u in eerste instantie afgaan. En verder laat ik u alle stadia van ellende, die 'n aanstaande ster nu eenmaal te doorworstelen krijgt, meemaken. En op 't moment, dat u aan zichzelf begint te twijfelen, laat ik de hoofdrolspeler van uw gezelschap plotseling ziek worden, u valt voor 'm in en alle kranten zijn vol lof! Uw vader moet ongelijk bekennen en sluit u in z'n armen. Vanaf dat moment bent u 'n gevierd kunstenaar en trouwt met de dochter van 'n filmproducent. Voila!

Herm: (*benepen*) Maar zo eentje ken ik niet.

Lorrain: (*voortvarend*) Geeft niet. In mijn serie leert u haar kennen bij de première van uw nieuwste film!

Herm: Maar ik win niets te maken hebben met de film!

Lorrain: Och kom. Wat hebt u dan tegen de film?

Herm: Ik win anneen maar bij de radio, de teevee, het cabaret of het theater, omdat daar geen "n" in voorkomt.

Lorrain: Luister, u bent 't er toch mee eens, dat ik 'n artikel over u schrijf?

Herm: Natuurlijk! Ik ben 't overan mee eens! Ans m'n hartewens maar in vervunning gaat.

Lorrain: (*kijkt op horloge*) Komt u hier dan nooit aan de beurt? Welk nummer hebt u?

Herm: Henemaan geen. Ik kom hier anneen maar om zoveen mogenijk ronnen te neren. (*opstaand en naar deur midden*) Maar nu moet ik weer naar m'n werk.

Lorrain: (*eveneens opstaand*) En ik naar pension Schilder. Daar zullen we elkaar wel vlug terugzien, neem ik aan.

Herm: (*knikt*) Vanavond is gezelschapsavond en misschien ben ik er dan ook wen.

Lorrain: (*samen met hem af*) Nou, dan kom maar. U naar de ene, ik naar de andere kant.

Auguste: (*op van links, Dolores voor zich uitschuivend*) Nu stel je om de verdomme niet zo aan! Je doet net alsof je naar 't schavot moet!

Dolores: Jij hebt makkelijk kletsen. Jij hoeft geen kies geplombeerd te krijgen.

Auguste: (*haar op 'n stoel drukkend*) Hou op met dat gejammer, zeg ik je! Welk nummer heb je?

Dolores: (*kijkt op kaartje, ontzet*) Nummer dertien! Ook dát nog! (*haar wang vasthoudend en opstaand om te gaan*) Kom ik liever morgen terug.

Auguste: (*haar tegenhoudend*) Hiergebleven! De tandarts geeft je immers 'n spuit!

Dolores: (*wang vasthoudend*) En die doet nog 't meeste pijn!

Auguste: (*onderwijzend*) M'n lieve kind, 'n klein pijntje moet men al op

de koop toenemen, als men tenminste de grote vermijden wil. Dat is net als in 'n goed huwelijk. Het is beter een kleine teleurstelling weg te slikken, dan een grote te moeten beleven.

Dolores: (*ironisch*) Jammer dat vader van dat veelvuldig wegslikken zo vroegtijdig gestorven is.

Auguste: (*traantje wegpinkend*) Als Wilfred nog leefde, was 't zijn opgave geweest om met z'n enigste dochter naar de tandarts te gaan.

Dolores: Ik had toch beter oom Fido als begeleider mee kunnen nemen.

Auguste: (*honend*) Die eigenzinnige stijfkop? Zover ik 'm ken zou hij, in plaats van naar de tandarts, met je naar de bioscoop zijn gegaan.

Dolores: (*in extase*) O ja, naar 'n lekkere seksfilm met veel bloot!

Auguste: (*kwaad*) Dolores, gedraag je!

Dolores: Doe niet zo schijnheilig. Net alsof jij op mijn leeftijd nog onbeschadigd zou zijn geweest.

Auguste: (*geeft haar 'n klap*) Brutaal nest! Wordt tijd dat ze je oproepen! De tandarts zal je wel stil krijgen.

Dolores: (*spottend*) Of ik hem. (*Auguste maakt moedeloos wegwenkgebaar*)

Stem: (*als voorheen*) Nummer twaalf alstublieft.

Auguste: (*springt op, dirigeert Dolores naar deur rechts*) Zo, en nu kom maar. En dat je me niet te schande maakt! Gedraag je als 'n grote meid!

Dolores: Wil ik best. Maar laat nummer twaalf dat maar eerst doen.

Auguste: Hier is toch geen nummer twaalf.

Stem: (*als voorheen*) Nummer dertien alstublieft!

Auguste: Zie je wel, ik zei 't toch. (*haar afduwend*) En zoals gezegd: gedraag je!

Dolores: (*afgaand*) Als 'n heel grote meid, ja.

Auguste: (*loopt eerst besluiteloos en zenuwachtig rond, legt haar oor dan tegen 't sleutelgat*) Niets, helemaal niets. (*in de verte*) Je zou toch op z'n minst de boor moeten horen! (*knielt nu voor de deur, probeert door 't sleutelgat te kijken*)

Mannie: (*op via midden*) Tante Auguste! Wat doet u nou?

Auguste: (*geschrokken*) Manfred! Jezusmina zeg, laat jij 'n mens schrikken!

Mannie: Is Dolores daarbinnen?

Auguste: (*nikt ja*) En stel je voor: ze schreeuwt helemaal niet! (*parelende lach van Dolores achter bühne*) Ze lacht zelfs! Kun je dat begijpen?

Mannie: Logisch! Komt van 't lachgas. Dan voel je geen spoortje pijn.

Auguste: Ach zo. Gelukkig, dan kan ik gerust zijn. Maar eh, waar heb je m'n broer gelaten? Je oom Fido?

Mannie: (*lachend*) In 't winkelcentrum. Daar is hij goed opgeborgen. En

ik heb 'm dit adres gegeven en 'm gezegd dat hij rond deze tijd hier naartoe moest komen. Dus ik verwacht 'm zo.

Auguste: (*moedeloos*) Lieve hemel. Wat zal hij daar weer niet allemaal voor kunsten uithalen.

Mannie: Och, men hoeft toch niet meteen 't ergste te denken. Maar tante, vertel me nu toch eindelijk eens wat met ome Fido gaande is. In dat half jaar dat ik 'm niet meer gezien heb, is hij immers totaal veranderd. Zo af en toe denk ik wel eens, dat hij volkomen getikt is.

Auguste: (*zuchtend*) En ik denk, dat hij dat ook is en niet alleen maar zo af en toe. Sinds hij zich uit de fabriek heeft teruggetrokken, schijnt hij met z'n vrije tijd geen raad meer te weten. Hij doet precies dat, waartoe hij vroeger nooit in staat zou zijn geweest. Als hij door 't park loopt, wenst hij de bomen stuk voor stuk 'n prettige dag en in onze vijver met goudkarpers heeft hij 'n waterdichte teevee laten zinken, zodat de vissen ook wat amusement hebben.

Mannie: En eh, moet daar dan niet eens 'n arts bijkomen?

Auguste: Dacht je dat hij daarin zou toestemmen? Hij voelt zich gezond en vol energie! Veel teveel heeft hij ervan! Maar wat moet ik doen?

Mannie: (*haalt schouders op*) 'm Laten zoals hij is.

Auguste: O ja, dat is gemakkelijk gezegd, maar ondertussen ben ik wel op van de zenuwen!

Mannie: Nou ja, zolang hij geen gevaar vormt voor z'n omgeving, valt er niets tegen te willen.

Auguste: (*moedeloos*) Een schrale troost.

Mannie: Spijt me dat ik niets beters in de aanbieding heb, maar zelf sta ik er ook niet beter voor. M'n hoofd zit vol plannen. Ik zou me graag zelfstandig maken, ben verliefd op 'n meisje, dat ik niet van naam ken en waarvan ik ook niet weet waar ik haar kan vinden, en ga gebukt onder voortdurend geldgebrek.

Auguste: Ja ja, zo heeft iedereen z'n eigen problemen. En dit ritje naar de stad heeft er nog net aan gemankeerd. Maar ik had hier vandaag 'n afspraak en daar hebben we Dolores' bezoek aan de tandarts mee gecombineerd. Ik had er echter niet mee gerekend, dat Fido ook met alle geweld mee moest... Nog 'n geluk dat jij bij de hand was om 'n oogje in 't zeil te houden. En als ik 'm maar weer eenmaal op 't landgoed heb, kan hij niet veel schade meer aanrichten.

Fido: (*op via midden met 'n videocamera om de nek en diverse pakjes dragend*) Zo, daar ben ik. (*legt pakjes uit de hand*) En mooi op tijd, of niet soms?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto